

درباره پویش دوساله «نذر نان» در محله کوی دکترا

سفره‌های خالی نان، پراز مهربانی شد

راه تجربه

پویش شده است: او توضیح می‌دهد: یک شماره کارت در اختیار خیران قرار می‌دهم و همه می‌دانند که این کمک‌ها برای تأمین نان است و با همان نیت، مبلغ را واریز می‌کنند.

خانواده‌های تحت پوشش این طرح شرایط متفاوتی دارند: برخی دو نفرند و برخی پرجمعیت‌ترند. قنادزاده در این باره می‌گوید: خانواده‌های دو، چهار و حتی هشت نفره داریم. طبیعی است که ۱۰۰ هزار تومان برای یک خانواده هشت نفره کفاف نان هفته را نمی‌دهد. به همین دلیل تلاش می‌کنیم علاوه بر پنجشنبه شب‌ها، سه شنبه‌ها نیز مبلغی برای این خانواده‌ها واریز کنیم تا فشار کمتری بردوشان باشد.

تکثیر همدلی

سید بتول تقی‌زاده، یکی از نمازگزاران مسجد قائم (ع) که همراه این طرح شده است، می‌گوید: نذر نان کاری است که همه آن را با جان و دل می‌پذیرند؛ زیرا هزینه اندکی دارد و هر کس با هر توان مالی می‌تواند در آن سهیم باشد. زمانی که خانم قنادزاده این موضوع را مطرح کرد، بلافاصله آن را با بستگانم در میان گذاشتم و حالا هر هفته در جمع خانوادگی مان مبلغی را کنار می‌گذاریم. آن‌ها نیز پویش را به دوستان و آشنایان خود معرفی کرده‌اند و حالا جمعیت زیادی پای کار آمده‌اند.

او ادامه می‌دهد: ماشماره کارت نیازمندان را می‌گیریم و خیرانی که تمایل دارند، مستقیم هزینه را واریز می‌کنند. خوشبختانه استقبال بسیار خوبی از این پویش شده است و این چرخه مهربانی همچنان با قوت می‌چرخد.

کمک متناسب با جمعیت خانواده‌ها

به گفته او، این پویش در روزهای نخست با کمک به هشت خانوار آغاز شد و هفته‌ای ۵۰ هزار تومان برای تأمین نان آن‌ها واریز می‌شد؛ اما به مرور زمان، با همدلی مردم، دامنه این مهربانی گسترش یافت و در حال حاضر ۵۲ خانوار تحت پوشش این پویش قرار دارند و سهمیه هفتگی هر خانواده به ۱۰۰ هزار تومان رسیده است.

قنادزاده تأکید می‌کند: همه خانواده‌های نیازمند پیش از قرار گرفتن در این طرح به دقت بررسی شده‌اند. او با اشاره به آمار سال گذشته می‌افزاید: سال گذشته حدود ۹۰ میلیون تومان از طریق این پویش جمع‌آوری شد و به دست خانواده‌های نیازمند رسید.

به اعتقاد قنادزاده، مردم برای تأمین نان نیازمندان دغدغه و اعتقاد ویژه‌ای دارند و همین موضوع باعث استقبال از این

صفائی‌ا در روزگاری که بارهزینه‌های زندگی بردوش بسیاری از خانواده‌ها سنگینی می‌کند، گاهی یک ایده ساده، جرقه‌ای می‌شود برای شعله‌ور شدن حرکتی جمعی. پویش نذر نان که شب‌های جمعه در محله کوی دکتر اجرامی نشود، از همین جنس است. این حرکت مردمی که با هدف تأمین ساده‌ترین و در عین حال حیاتی‌ترین قوت روزانه خانواده‌های نیازمند شکل گرفت، حالا پس از گذشت دوساله، به همت اهالی محله، گسترده‌تر از همیشه، به مسیر خود ادامه می‌دهد.

دفترچه خیرخواهی

دفتر کارش را مقابلش گشوده است و با دقت، اسامی مددجویان را مرور می‌کند تا ببیند برای کدام یک هزینه نان واریز شده است. گوشی قدیمی و قرمز رنگش را برمی‌دارد، لبخندی می‌زند و می‌گوید: شماره تماس‌های مددجویان داخل این گوشی است و همه کارها با همین انجام می‌شود.

او پس از اطمینان از واریزی‌ها، به تک‌تک خانواده‌ها اطلاع می‌دهد که نذر این هفته نیز به دستشان رسیده است.

فاطمه قنادزاده، بانی این پویش مردمی که فعالیت‌هایش عمدتاً در مسجد قائم (ع) محله کوی دکتر اسامان دهی می‌شود، درباره آغاز این راه می‌گوید: دوساله پیش به این فکر افتادم که قوت اصلی سفره‌های مردم مانان است؛ پس اگر بتوانیم حداقل دغدغه نان خانواده‌های نیازمند را برطرف کنیم، گامی کوچک اما مؤثر برداشته‌ایم. همین فکر، جرقه شروع پویش نذر نان شد.

کتابخانه حضرت خدیجه (س)
با برگزاری محفل ادبی به رشد فرهنگی محله کمک می‌کند

ورزش «نسیم سحر» در بهاران

عیدگاه

نزدیک‌ترین محفل ادبی به خانه مان است. نقد و نظرهای اعضا به اشعاری که می‌سرایم فرصتی برای تعالی و رشد من فراهم کرده است و خوشحالم که در این جمع حضور دارم.

وقف فرهنگی، سدی در برابر بزهکاری

محمدرضا نوری، یکی دیگر از شرک‌کنندگان محفل، با اشاره به اینکه ساختمان کتابخانه، حاصل وقف یکی از بزرگان محله است، بر این باور است که توسعه چنین فضاهایی، مستقیم بر کاهش آسیب‌های اجتماعی تأثیر می‌گذارد. او می‌گوید: وقتی جوان محله در این محافل با پیشینه فرهنگی کشورش آشنا شود، بزهکاری در جامعه کم می‌شود.

فاطمه رجبی، شاعر و شرک‌کننده دیگر این محفل، می‌گوید: خودم راز بولوار دانش آموز به اینجای رسانم، چون شیفته ادبیات و شعر هستم. به نظرم شعر، راه و روش زندگی را به انسان نشان می‌دهد. او حرف آخر را بابتی از فردوسی تمام می‌کند: «روز گذر کردن اندیشه کن / پرستیدن دادگر پیشه کن».

نسخه شفابخش کلمات

یکی از نقاط قوت این محفل، حضور تخصص‌های مختلف است. نرجس بزم‌آرا که کارشناس روان‌شناسی است، از طریق فضای مجازی با این گروه آشنا شده و حالا پای ثابت جلسات است. او می‌گوید: استاد رجبی به زیبایی موضوعات روان‌شناختی را با اشعار کلاسیک گره می‌زنند و من این نکات آموزشی را با جلسات مشاوره‌ای که دارم، تلفیق می‌کنم و به آن‌ها می‌گویم که چطور شعر می‌تواند راهگشای مشکلات زندگی باشد.

در میان حاضران، چهره‌های حرفه‌ای تری هم دیده می‌شوند. زهراسلحشور، نویسنده و شاعر، ساکن بولوار توس است که پیش از این، مسئول محفل ادبی کتابخانه هجرت در محله ارشاد بوده است. او می‌گوید: در محافل ادبی بسیاری حضور دارم، ولی اینجا

صدرا دوشنبه‌ها برای اهالی محله بهاران، روزی است که در آن، واژه‌ها از دل کتاب‌های بیرون می‌آیند و در فضای صمیمی زیرزمین کتابخانه حضرت خدیجه (س) جان می‌گیرند. اینجا، هر هفته محفل ادبی «نسیم سحر» برپاست و علاقه‌مندان به شعر و ادبیات دور هم جمع می‌شوند. هفته گذشته این محفل به مناسبت ۲۵ و ۲۸ اردیبهشت روز بزرگداشت «حکیم ابوالقاسم فردوسی» و «حکیم عمر خیام» برپا شد و همین بهانه‌ای شد تا جمعی از نویسندگان، شاعران و منتقدان گردهم بیایند و ضمن خوانش شعر و بیان دیدگاه‌های ادبی، بر اهمیت حفظ و گسترش زبان فارسی و توجه به میراث ادبی بزرگان تأکید کنند.

جدان بودن ادبیات از بطن جامعه

حبیبه اصغری، مسئول کتابخانه حضرت خدیجه (س)، می‌گوید: از همان ابتدا فعالیت‌های کتابخانه فقط به امانت کتاب و حضور اعضا در سالن مطالعه محدود نشد. هدف این بود که با تأسیس این کتابخانه، فعالیت‌های فرهنگی و ادبی در محله بهاران رونق بیشتری بگیرد. همین دغدغه باعث شد سال گذشته در روز بزرگداشت حافظ، محفل ادبی «نسیم سحر» کار خود را آغاز کند و حالا هر هفته میزبان بیست نفر از ساکنان مشتاق محله و مناطق اطراف است. در رأس این میزادبی، علی‌رجبی نشست است؛ مدرس دانشگاه و فعال سازمان بسیج اساتید دانشگاه فردوسی که خود از اعضای قدیمی